

UCHWAŁA NR
RADY POWIATU LĘBORSKIEGO

z dnia 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi Pana J. R. na działalność Dyrektora
Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Lęborku**

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 ze zm.)

uchwala się, co następuje:

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi Pana J. R. z dnia 7 maja 2026 r. na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Lęborku, Rada Powiatu Lęborskiego uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2.

Uzasadnienie rozstrzygnięcia stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Lęborskiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały nr
Rady Powiatu Lęborskiego
z dnia.....2026 r.

Uzasadnienie

W dniu 7 maja 2026 r. Pan J.R. wniósł skargę na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Lęborku (dalej DPS), wskazując w szczególności na pogorszenie warunków pobytu jego brata Z.R., brak właściwej rehabilitacji, niewystarczający nadzór personelu, nieprawidłowości w zakresie higieny, niewłaściwe korzystanie ze sprzętu rehabilitacyjnego, nieodpowiednie warunki prowadzenia zajęć z neurologopedą oraz ogólnie niewłaściwe warunki opieki w placówce.

Skarga została przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Lęborskiego, która w toku postępowania wyjaśniającego zwróciła się do Dyrektora Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Lęborku o złożenie pisemnych wyjaśnień dotyczących zarzutów podniesionych w skardze.

Dyrektor Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Lęborku w piśmie z dnia 25 maja 2026 r. szczegółowo ustosunkowała się do wszystkich zarzutów, wskazując, że mieszkaniec został umieszczony w placówce na podstawie stosownej decyzji, a Dom realizuje zadania zgodnie z przepisami prawa i standardami właściwymi dla domów pomocy społecznej, zapewniając mieszkańcom całodobową opiekę, wsparcie opiekuńcze, pielęgnacyjne, terapeutyczne oraz medyczne adekwatne do ich indywidualnych potrzeb.

W zakresie zarzutu dotyczącego braku rehabilitacji ustalono, że mimo zmian organizacyjnych mieszkańcy nadal mają zapewniony dostęp do rehabilitacji prowadzonej przez osobę posiadającą kwalifikacje zawodowe w tym zakresie (aktualnie także dodatkowo w zakresie diagnostyki), zajęcia odbywają się regularnie dwa razy w tygodniu, a Pan Z.R. korzysta zarówno z rehabilitacji prowadzonej w DPS, jak i z rehabilitacji oraz konsultacji realizowanych poza placówką, w tym z cyklu zabiegów w SPSZOZ w Lęborku.

Odnosząc się do zarzutu niewystarczającego nadzoru personelu i upadków mieszkańca, z materiałów sprawy wynika, że w przypadkach zdarzeń związanych z upadkami personel reagował niezwłocznie, zapewniając pomoc oraz organizując diagnostykę i leczenie szpitalne, a same incydenty nie mogą być utożsamiane z brakiem opieki, zwłaszcza wobec podwyższonego ryzyka upadków u osób w podeszłym wieku i z ograniczoną sprawnością ruchową.

Nie potwierdziły się także zarzuty dotyczące zbyt małej powierzchni pokoju, pozostawiania mieszkańca przez cały dzień bez aktywności, braku higieny jamy ustnej, niewykorzystywania zakupionego przez rodzinę sprzętu rehabilitacyjnego ani nieprawidłowego organizowania zajęć neurologopedycznych.

Z wyjaśnień Dyrektora wynika, że pokój zajmowany przez mieszkańca spełnia obowiązujące standardy powierzchniowe, organizacja dnia i zakres aktywności dostosowane są do stanu zdrowia oraz preferencji mieszkańca, czynności higieniczne wykonywane są adekwatnie do jego możliwości współpracy, a sprzęt rehabilitacyjny jest używany stosownie do aktualnego stanu zdrowia i bezpieczeństwa mieszkańca.

Wyjaśniono również, że przemieszczanie mieszkańców pomiędzy budynkami wynika z układu funkcjonalnego placówki i odbywa się pod opieką personelu, z uwzględnieniem stanu zdrowia mieszkańców oraz warunków atmosferycznych, zaś ogólna ocena warunków pobytu przedstawiona w skardze nie znajduje potwierdzenia w dokumentacji placówki ani w zebranych wyjaśnieniach.

Rada Powiatu Lęborskiego podziela stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która na posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2026 r. uznała skargę za bezzasadną w całości, gdyż przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie wykazało, aby zarzuty podniesione w skardze znalazły potwierdzenie w stanie faktycznym sprawy.

W konsekwencji brak jest podstaw do stwierdzenia, że Dyrektor Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Lęborku dopuściła się zaniedbań lub naruszeń uzasadniających uwzględnienie skargi, wobec czego skargę należało uznać za bezzasadną.

Pouczenie: Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.